

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

»Vor slægt«

OTTESEN RICHTER SØRENSEN POULSEN SCHULZ

SLÆGTS

DECBR.

1967

BLAD FOR EFTERKOMMERE AF FANEHUSSEMEDEN OTTO SØRENSEN OG HUSTRU IDA RICHTER

VÆVER OTTE ADRIAN SØRENSEN

Hjulmand og karetmager på Basnæs, Chr. Sørensens bedstefar hed Otte Adrian Sørensen, han var født i 1762 i Sanderumgårds mølle i Davinde sogn på Fyn, hvor hans far var møller. Han var uddannet væver. I maj måned 1830 flyttede han sammen med sin hustru Anna Margretha Knudsatter, og deres to sønner Søren og Rasmus til Sjælland, nærmere betegnet Venslev sogn.

Otte Adrian Sørensen og familie var meget aktive i de gudelige vækkelser på Fyn i årene mellem 1820-1830. I disse år var der ikke religionsfrihed i Danmark, den kom først i 1849, hvor den blev stadfæstet i den danske grundlov, det var det år Rasmus Ottesen blev indvalgt i Rigsdagen, og han var en meget varm forkæmper for gennemførelsen.

Det var voveligt at tage del i de gudelige forsamlinger på Fyn i de nævnte år. Præsterne var imod det og fik udvirket, at det blev strafbart at deltage i sådanne gudelige forsamlinger rundt om på gårdene. I februar i 1824 var Søren Ottesen impliceret i en sag ved Nyborg ret, hvor han var medtalt for overtrædelse af forsamlingsforbudet. Vidneafhøringerne foregik på Ellinge Kro. Her blev han forulempet på forskellig måde, helt på nazimåner, af den sammenstimlede hob. Der fortælles i beretningen her om, at man holdt ham fast og hældte vin i hans mund.

Til sidst blev det uudholdeligt for de hellige på Fyn, og mange rejste bort fra øen. Adrian med familie, til Venslev.

Fortsættes side 16.

Hermed — efter tre års tavshed — kommer igen et nummer af »Vor slægt«. Vi håber, I vil finde stoffet interessant.

I de forløbne tre år har vi ikke hørt meget fra jer. Glæd os, der står for arbejdet, ved at skrive til os. Både kritik og ros er vi glade for samt ikke mindst at høre nyt fra de enkelte familiegupper. Gør det til en regel at sende os en hilsen, når du holder fødselsdag eller andre fester. Vi samler stoffet og bearbejder det til kommende udgaver af »Vor slægt«, der vil komme i en hurtig rækkefølge svarende til nyheder og økonomi.

Venlig hilsen og godt nyt-år 1968.

Ida, Nils og Arne.

BRYLLUP

Af nyheder indenfor familien er vel nok den væsentligste, at lillesøster Merete blev viet i Jerne Kirke ved Esbjerg den 6. august i år. Hendes mand hedder Søren Lauridsen og er fra Uglvig ved Esbjerg. De læser begge til lærere på seminariet i Esbjerg, og bor foreløbig i en lille lejlighed, som de har indrettet ovenpå hos Sørenes forældre. De har selv slidt for at indrette lejligheden og gøre den i stand, og det var en fornøjelse at se, hvor pænt de har indrettet deres første hjem.

Søren er enebarn, så det var

slægtninge og venner, der deltog fra hans side, mens Meretes søskende med mager og børn dominerede fra hendes side. – Ikke mindst børnene var glade og taknemmelige for at få lov til at overvære et rigtig bryllup både i kirken og ved festligheden bagefter, som de nød i fulde drag.

Til middagen var der mellem 70 og 80, og det hele forløb festligt med musik, taler og sange. Bagefter dansede de nygifte brudevalsen, og vi fik lov at svinge os nogle timer inden vi skildtes for alle vinde igen.

Ida Richter Gydesen.

EN SKOVTUR I 1911

Onsdag den 12. juli havde vi skovtur. Dagen oprandt med strålende solskinsvejr, som vi naturligvis var meget glade for, der var kun det i vejen, at det blæste for stærkt. Musikken kørte lige bag efter os, og den spillede hver gang, vi kom forbi nogle gårde og huse, og så gennem byerne. Da vi havde nået skoven og fik spændt hestene fra, fik vi kaffe, som vi selvfølgelig selv måtte skaffe os. Derpå gik vi rundt i skoven med musikanterne i spidsen, de spillede flere kønne fædrelandssange og en munter sang om Tordenskjold. Da vi havde gået skoven rundt, gik vi op på Thorshøj, hvorfra vi kunne se ud over Storebælt helt over til Sprogø. Vi gik nu atter tilbage til selve lystskoven, hvor folk begyndte at trække madkurvene frem, efter måltidet gik vi hen til den lille dansesal, hvor man kunne begynde at høre musikkens toner, og det varede ikke længe, før gulvet var fuldt af dansende. Længere hen på aftenen blev det mere morsomt, for da kom der flere folk derud, men da klokken var nået de halv ti, kom der en med det sørgelige budskab, at nu var det på tide at vende hjem, for vi skulle være hjemme med køretøjet klokken ti. Jeg og en anden pige bad om lov til at være derude noget længere, men det kunne der slet ikke være tale om, om så vi ville gå hjem. Idet vi kørte ud af skoven, gav vi mængden et rungende hurra, og disse besvarede ved at vifte med huer og hatte. På hjemturen var alle i en glad stemning, så hvert menneske eller hus, vi kom forbi, fik et hurra. Mange viftede igen til os og råbte hurra, men andre sagde ingenting, de bare gloede på os, ja, nogle var endda så simple, at de ligefrem grinede og pegede finger af os, men det brød vi os ikke noget om, vi lo dem bare godt ud. Da vi kom hjem, skiltes vi, idet enhver gik til sit, og alle var enige om, at vi havde haft en munter og god dag.

Julie Sørensen, Basnæs, den 17. juli 1911.

*Skolestil
skrevet
i 1911*

I dette nr. af »Vor slægt« er vi i stand til at bringe en anetavle, hvor vi kan føre enkelte led helt tilbage til ca. 1633. Dette er først og fremmest Nils' fortjeneste, idet han sidste sommer tilbragte mange timer på landsarkiverne i Odense, Åbenrå og København. Dernæst den lykkelige omstændighed, at Niels på landsarkivet i Odense traf en fjern slægtning, civilingeniør Hans Kr. Nielsen, Hjællelse (efterkommer af en søster til Otto Adrian Sørensen, nr. 80 i anetavlen), der havde udarbejdet de to midste tavler, hvoraf den ene gren altså føres helt tilbage til omkring 1633.

Mange besværligheder melder sig under granskningen på arkiverne. Kirkebøgerne kan være brændt, og man kan ikke komme længere, hvilket er sket i et par tilfælde. Men det er interessant arbejde, når man har tid, og der kommer også lyspunkter, som nu her da Nils traf denne »slægtning«, og i et andet tilfælde, da han fandt oplysninger om Søren Ottesen og broderen Rasmus Ottesen, som vi har berettet lidt om i dette hefte.

SLÆGTSFEST

PA SKOVSMOSEGÅRD

lørdag den 3. august 1968.

hos Marie og Ole (Skovsmosegård, Stenlille pr. Stenløse). Medbragt mad (til lørdag aften kl. 18).

Spises i laden, som Marie og Ole har lovet at rydde og anbringe borde og bænke i. Efter spisningen snakker vi sammen.

Overnatning i medbragte soveposer på loftet og i laden eller i egne telte. Nærmestboende kan evt. køre hjem. Søndag formiddag en udflugt til en af nordsjællands seværdigheder. Vi blandes i vore egne biler.

Nærmere program vil senere blive tilsendt.

VED MARIE SØRENSENS BAARE:

Tjæreby, den 11. maj 1964.

Kære fru Julie Hansen!

Tak for Deres venlige Brev. Man glæder sig altid, naar nogen vil gøre sig den Ulejlighed at skrive et Par Ord i en saadan Lejlighed. Først dette med Begravelsesprædikenen. Dæt er ikke saa lige en Sag at renskrive den, da Manuskriptet kun bestaar af en Række Ord og Streger, som godtnok var vejledende for mig, da jeg holdt Talen, men som kun angiver, hvad jeg vilde tale om, derimod slet ikke, hvad jeg virkelig fik sagt, saa selvom jeg skriver noget ned, bliver det alligevel ikke den samme Tale. Gennem Aarene er jeg ret ofte kommet i Hjemmet dernede paa Basnæs, - jeg har altid været glad for at komme der, - det vist rigtig nok, naar min Kone omtalte Deres Mor som min »Veninde«, - det er et personligt Tab, hver Gang een af dem gaar bort. Jeg har ogsaa sat stor Pris paa Børnene dernede fra Basnæs. Ja, jeg tror, at Deres Mor har været en Vejleder og Hjælper for baade Børn og Børnebørn. Der er ingen Prædiken saa god som Eksemplet, og der er ingen skærmende Magt større end Forbønnen. Begge Deres Forældre hører til dem, jeg aldrig vil glemme, fordi de ogsaa har haft saa stor Betydning for mig selv.

Naa, nu har jeg alligevel prøvet at skrive noget af Begravelsestalen ned, - men jeg frygter, det kun vil skuffe, - men maaske dog kan genkalde Mindet om Højtiden i Kirken.

Saa slutter jeg med de bedste Hilsener til Dem og Familien.

Deres P. B. Lyngbye.

BEGRAVELSESPRÆDIKEN VED MARIE SOPHIE POULSEN SCHULTZ' BEGRAVELSE

† 28. APRIL 1964

Af Evangeliet paa 5. Søndag efter Paaske: Joh. 16,27: Jesus sagde: »Faderen selv elsker Eder, fordi I har troet, at jeg er udgaet fra Gud!»

I. Vi er i den skønne Tid mellem Paaske og Pinse. I Naturen er det jo Foraar, alt vaagner efter Vinterdvale - Blomster, Buske, Bøgen, alt springer ud - og de fleste Mennesker mener nok, at dette er Aarets dejligste Tid. Saa er der ogsaa noget, der hedder Kirkeaaet, - hvad

det angaar, kan man have forskellig Mening. Men man kan ogsaa mene, at vi ogsaa i Kirkeaaet staar i Aarets skønneste Tid. For os har vi Pinsen - bag os har vi Paasken. Paasken møder os med de jublende Sejrstoner om Jesu Opstandelse (og saa citerede jeg vist nogle Vers af Paaskesalmerne) Krist stod op af Døde - - . Vi gaar Pinsen i Møde. Pinsen - det er Helligaanden, som kommer fra Himlen med Ildøluer -

og kommer til os akkurat paa samme Maade, som den kom til Apostlene paa den første Pinsedag: for at tænde Baal i Menneskehjerner – et Baal, som aldrig skal brænde ud. (I Morgen, Søndag – Søndag før Kristi Himmelfart – Ordet lyder igen – et Ord, som vi har Drug for, for at leve, for at dø, det skal vi lytte til.) Forskellen mellem Menneskeord, der svinder, og Guds Ord, der bliver – der sker noget, naar Gud taler – nemlig det, som han siger – derfor er det vigtigt at lytte til dette Ord – lad os høre det igen, selvom ingen af os fuldtud fatter, hvad der ligger i det – men noget fatter vi dog – det taler om Paaske og Pinse, d.v.s. det taler om Liv og Død og Opstandelse, om Herlighed og Glæde.

II: Et Menneske dørl Det er noget ringe og ligegyldigt i det uendelige Univers, en Hverdagsbøghenhed – utallige Gange hver Dag – denne Gang er det Sognets ældste, ikke uventet, ikke overraskende, ikke som naar en ung Mor dør fra sine Smaabørn. Sorgen er der alligevel, ikke blot sentimental Sorg: Hjemmet opløses, Pladsen tom, Livsløbet endt. Men der er en ægte Sorg, som er lige ny og gribende hver Gang: et levende Menneske – med alt, hvad der hører til Liv – mellem andre – og nu, henkastet, som værdiløs, sænkes i en Grav. Hvem kan sige Ordet DØD uden at mærke noget i Sjælen – ellers har man aldrig forstaaet, hvad Død og Grav er.

III: Paaskemorgen gik nogle Kvin-

der ud til en Grav, helt uden Haab, thi de havde set Døden i hele dens Gru, paa saadan en Maade, at det for dem betød: Gud svigter! – Han, som kaldtes Guds Søn, raabte forgæves paa Gud: »Min Gud, hvorfor har du forladt mig!« – Der er meget at sige om dette, men det skal ikke altsammen siges her i Dag – her skal blot siges dette: Kvinderne oplevede, at Graven var sprængt – Stenen væltet fra – den Dræbte gaaet ud – oprejst af Gud til evigt Liv – alt anderledes – fra den Dag synger den kristne Menighed: »Krist stod op af Døde – – «

I Dag begynder vi Begravelsen, vor Jordfæstelsesgudstjeneste, med at synge: »Den signede Dag – -- Dagen skal ikke blot lyse paa Himmelen, men i Hjerte og Sind. Fordi Guds Lys skinner ind i Graven – vi kan lige saa godt sige: det skinner ud fra Graven, over Graven – fordi han, som kom fra Faderen gik tilbage til Faderen, og han sagde: fordi I elskede mig og troede mig, derfor vil jeg tage Eder med til Faderen. – Derfor kan vi nu synge om hver eneste Dag, at den er en Højtidsdag, fordi Guds Velbehag og Velsignelse hviler over den – den skal skride »cagtelig« som vores Højtidsdag – »med Straaler i Krans om Tinde« – fordi den giver os det, som faar os til at synge, naar vi gaar herfra: »saa rejser vi til vort Fædreland – -- «

IV: 97 Aar – det er mere end et Menneskeliv – det er et Stykke Historie – Det er en svunden Tid, der nu gaar i Graven sammen med Marie Sørensen – en Tid meget forskellig fra Tiden i Dag – Forandringer – Det er mere end 50 Aar siden Karetmager Sørensen og hans unge Hustru kom til Basnæs – Enke i næsten 20 Aar – endda Guldbryllup –. Et stort og rigt Liv – hun selv syntes, det var velsignet af

Gud - ikke rige Kaar - i det Ydre ofte Trange - Tiderne dengang - den indre Rigdom større - forstod Kunsten at leve sammen - paa en Maade, som er sjældnere i vor Tid - Forhold mellem indre og ydre Vilkaar? - som om man bedre forstod Kunsten at leve efter Bibelens og Ritualets Ord: »elske i Medgang og Modgang» - som man »bør» - »bære hinandens Byrder» - opfylde Guds Lovhæste Velsignelse. De to var glade - ved Livet - Hjemmet - Arbejdet - Børn - siden Børnebørn og Oldebørn - meget at være glad over -. Fra Ungdommen - Far - det lyseste Sind - Mor mere tung og mørk og alvorlig, som ældre blev hun mere lys og glad - højt op i Aarene - trods alt - frydet hende, som hun var blevet 100 -. Sorger -: Evald - ung - Soldat - lovende -. Senere: Folmer - - -. Fortrøstning: »jeg tror, at Gud føjer alt paa det bedste - den Tro, som Vor Herre taler om - -- »Gud har gemt dem hos sig - -- Om sig selv: »jeg tror, at Gud ikke er vred paa mig!» Julesalmen: »Gud er os ikke længer vred - -- Saadan skulde vi Mennesker allesammen kunne sige af et rent Hjerte. - Evangeliets Ord skal komme til os - -.

Hun var et Kirkemenneske (som vi alle som Kristne bør være, men ikke altid er). Paa Cykel - sin faste Plads - senere køre - sjældnere - til sidst »men jeg har jo Radioen!» - en Guds Velsignelse for mange - »Kirken ind i Stuen». Altid glad ved Naturen. Haven - Bigaarden - lærte mig om Guds flittige smaa Skabninger -.

Det lange, travle Liv er endt. - Efter Menneskers Vilkaar - til Guds Ærel - under hans Naade -.

V: Saa lytter vi til Evangeliets Ord endnu en Gang. - Lader det vende sig til hver enkelt af os - thi det er jo talt til os alle -, og vor Tid kan være nærmere, end vi tænker, - kommer i hvert Fald nærmere for hver Stund. -

Vi skal ikke: »Sørge for dem, der sove med Guds Fred i Gravens Skød - -- Vi skal heller ikke ængstes eller fortvivle, fordi vor egen Stund rykker nær. Vi ved, at den kommer! - »Faderen elsker os alle - - for Jesu Skyld - -. Lad os takke Gud for de Gamle, som viste os Vejl - mon vi engang kan blive lige saa gode Vejledere? - Naar man kom til dem, og tænkte, at man maaske skulde trøste dem, saa endte det i Reglen med, at man selv gik trøstet derfra, - fordi de Gamle ud fra deres lange Livs Erfaring og Visdom i enfoldig Tro stiltfærdig lærte os noget om, hvad gammeldags, oprigtig, bibelsk Fromhed var og er.

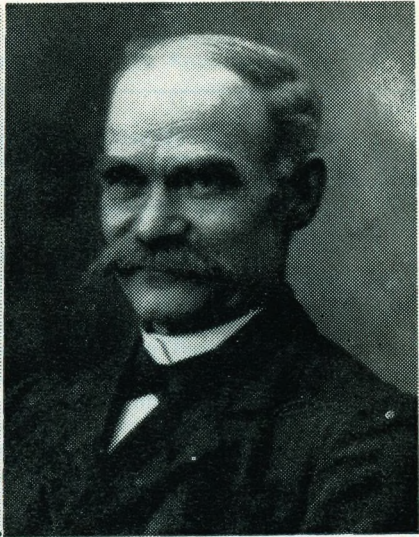
Der er vel mindre gode Sider hos os alle, - som nogle nok kan komme i Tanker om -, men dem har vi Raad til at se bort fra i Taknemlighed imod alle de gode. - - Vi forstaar - det var hos de Gamle i Slægten, vi lærte at folde vore Hænder og lade Tankerne og Takken gaa opad til ham, der elskede os først, - og som bliver ved med at elske os. - Og fordi vi tror paa hans Kærlighed, saa lægger vi i Tillid og Tro vore Døde til Hvile i hans Navn, - under hans Vingers Skygge - - og saadan vil vi gerne selv en Gang lægges til Hvile, mens de Ord genlyder over os: »Kristne, hvilken Morgenrøde - mange mørke Timer værd - naar vi, levende og Døde - mødes med vor Herre kær!

*Af pastor
P. B. Lyngbye,
Tjæreby*

Salme 367: Den signede Dag med Fryd vi ser - -

654: Sørger ej for dem, som sove - -

631: Herrens Venner ingen Sinde - -

**KARETMAGER CHRISTIAN OTTO SØRENSEN
OG HUSTRU MARIE SOPHIE POULSEN SCHULZ' SLÆGT**

10. Hjulmand **Christian Otto Sørensen**, karetmager på Basnæs.
* 30. marts 1867 i Fanehuset, Tjæreby sogn, Vester Flakkebjerg herred, Sorø amt.
Døbt 27. juli i Tjæreby kirke.
† 27. november 1945 på Basnæs, Tjæreby sogn.
Begravet 2. december 1945 på Tjæreby kirkegård.
- Viet 30. oktober 1892 i Fuglebjerg kirke til
11. **Marie Sophie Poulsen Schultz**.
* 28. september 1866 i Hesselby, Eggeslevmagle sogn, Vester Flakkebjerg herred, Sorø amt.
Døbt 4. november 1866 i Eggeslevmagle kirke.
Faddere: sognefoged Niels Christensen, dyrlæge Andreas Mor-

tensen og husmand Christen Petersen, alle af Hesselby. Stuepige Marie Hansen, tjenende pastor Torkildsen i Eggeslevmagle bar barnet.
† 27. april 1964 på Basnæs, Tjæreby sogn.
Begravet 2. maj 1964 på Tjæreby kirkegård.
Børn: Otto, Folmer, Ida, Julie, Helge, Kaj og Evald.

20. Smed **Otto Sørensen**, Fanehuset.
* 23. maj 1828 i Pårup, Ellinge sogn, Vindinge herred, Svendborg amt.
Hjemmedøbt 25. maj 1828. Fremstillet i Ellinge kirke 6. juli 1828.
Faddere: Pigen Anne Rasmussdatter i Ellinge, pigen Maren Rasmussdatter i Pårup, husmændene Hans Peter Petersen, Pe-

<p>10. Hjulmand og karetmager Christian Otto Sørensen, Basnæs</p>	<p>20. Smed Otto Sørensen, Fanehuset</p> <p>Viet i Tjæreby til</p> <p>21. Ida Emilie Richter, Fanehuset</p>
<p>Viet i Fuglebjerg til</p> <p>11. Marie Sophie Poulsen Schultz, Hæsselby</p>	<p>22. Hjulmager Erich Paulsen Schultz, Skælskør</p> <p>Viet i Eggeslevmagle til</p> <p>23. Karen Poulsdatter, fra Frørup, Fyn</p>

der Christensen og Thomas Madsen, alle af Pårup.

† 3. januar 1924 i Fanehuset, Tjæreby sogn.

Begravet 10. januar 1924 på Tjæreby kirkegård.

Viet 21. august 1858 i Tjæreby kirke.

Forlovere: Brudens svoger, gmd. Jørgen Holst på Lundby Mark og brudgommens stedfar, hjulmand Ole Nielsen på Snedinge Mark, Ørslev sogn.

Viet til

21. Ida Emilie Richter.

* 3. august 1837 i Fanehuset, Tjæreby sogn.

Døbt 2. oktober 1837 i Tjæreby kirke.

Faddere: Pigerne Maria Grönberg og Sophia Richardt, alle fra Basnæs, og gårdmændene Peder Pedersen, Christen Fre-

deriksen og Anders Hansen, alle fra Magleby.

† 3. september 1895 i Fanehuset, Tjæreby sogn.

Begravet 9. september 1895 på Tjæreby kirkegård.

Børn: Anna Cathrine, Carl, Christian Otto, Johanne og Anders.

22. Hjulmand Erich Paulsen Schultz, Næstvedvej 3, Skælskør, matr. nr. 173.

* 11. marts 1818 i Over Astrup, Astrup sogn, Haderslev amt.

Hjemmdøbt 15. marts 1818.

† 26. februar 1907 i Skælskør. Begravet 4. marts 1907.

Viet 3. august 1853 i Eggeslevmagle kirke.

Forlovere: husmand Poul Hansen af Hæsselby, Eggeslevmagle sogn, og husmand Hans Jensen af Skælskør Mark.

Viet til

40. Husmand og hjulmand Søren Ottesen Viet i Ellinge, Fyn, til	80-81. Væver og major Otte Adrian Sørensen og hustru Margrethe Knudsdatter
41. Anne Cathrine Andersdatter, fra Odense	82-83. Dragon Anders Hansen og hustru Maren Larsdatter
42. Smed Carl Hansen Richter, Fanehuset Viet i Ringsted til	84-85. Johan Carl Richter og hustru Christiane Bertelsdatter
43. Anne Cathrine Helm, fra Ringsted	86-87. Skovfoged Christen Frederiksen Helm og hustru Christiane Pedersdatter
44. Huslejer Paul Nissen Schulz, Åstrup, Haderslev amt Viet i Åstrup til	88-89. Gårdmand Nis Jørgensen og hustru Anna Paulsdatter
45. Elisabeth Cathrine Christoffersdatter, Åstrup	
46. Tækkemand og husmand Povel Hansen Ringer, Frørup Viet i Frørup til	92-93. Husmand Hans Christensen Ringer og hustru Maren Larsdatter
47. Maren Isachsdatter, fra Øksendrup, Fyn	94-95. Husmand Isach Christensen og hustru Maren Christiansdatter

23. **Karen Poulsdatter.**

* 25. marts 1828 på Thorseng
Gods, Frørup sogn, Vinding her-
red, Svendborg amt.

Hjemmedøbt 26. marts 1828.

Fremstillet i kirken 29. april 1828.

Faddere: Maren Larsdatter, Kri-
sten Hansens Anna, Claus Hjul-
mand, Kristen Ringer og Morten
Knudsen.

Konfirmeret 3. april 1842 i Smid-
strup, Eggeslevmagle sogn.

(Herved var der bemærket, at
hendes kundskab og opførsel
var meget god.)

† 29. oktober 1921 på Næstved-
vej 3, Skælskør.

Begravet 5. november 1921.

Børn: Hans, Wilhelm, Sine, Han-
ne, Julius, **Marie Sophie**, Peter,
og Carl.

40. Hjulmand og husmand **Søren
Ottesen**, Torup, Allerup sogn,
Odense amt.

I maj måned 1830 rejste han til
Hårslev sogn ved Holsteinsborg
på Sjælland.

* ca. 1790 i Davinde sogn,
Odense amt.

† 23. januar 1833, Snedinge
Mark, Ørslev sogn, Vester Flak-
kebjerg herred, Sorø amt.

Begravet 27. januar 1833.

Viet 26. oktober 1822 i Ellinge
kirke, Ellinge sogn, Vinding her-
red, Svendborg amt.

Forlovere: husmand Niels An-
dersen og husmand Peder Chri-
stensen, begge fra Pårup, El-
linge sogn.

Viet til

41. **Anne Cathrine Andersdatter.**

* 5. maj 1790 (kl. 24) i Odense.

Døbt 13. maj 1790 i Odense
St. Hans Kirkes Garnisons me-
nigheds kirke.

Faddere: Anne Marie Anders-

SØREN OTTESENS ANER

80. Væver, major og husfæster Otto Adrian Sørensen	160. Møller og landbruger Søren Jensen	320. Husmand Jens Sørensen Viet i Rolsted, Fyn, til 321. Maren Knudsatter
	Viet i Stenløse til 161. Anna Hansdatter	322. Gårdmand Hans Nielsen Viet i Stenløse til 323. Karen Pederdatter
Viet i Davinde til	162. Gårdfæster Knud Andersen	324. Anders Knudsen 325.
81. Anna Margretha Knudsatter		Viet i Ringe til 163. Johanne Larsdatter

KAREN POULSDATTERS ANER

46. Tækkemand og husmand Povel Hansen Ringer	92. Husmand Hans Christensen Ringer	184. Christen Pedersen Viet i Frørup til 185. Johanne Hansdatter Ringe
	Viet i Frørup til 93. Maren Larsdatter	186. Lars Andersen Viet i Ellested til 187. Karen Hansdatter
Viet i Frørup til	94. Husmand Isach Christensen	188. Christen Rasmussen Viet til 189. Marie Jørgensdatter
47. Maren Isachsatter		Viet i Øksendrup til 95. Maren Christiansdatter

640-641. Gårdm. Søren Hansen og hustru Maren Rasmusdatter
642-643. Gårdm. Knud Poulsen og hustru Karen Hansdatter
644-645. Gårdm. Niels Madsen og hustru Dorthe Ibsdatter
646-647. Gårdm. Peder Christensen og hustru Anna Rasmusd.
648-649.
650-651.
652-653.
654-655.

368-369.
370-371. (se nr. 742-743) Hans Pedersen Ringer og hustru Maren Christensd.
372-373. Anders Johansen og hustru
374-375. Hans Jensen og hustru
376-377.
378-379.
380-381. Hans Christian og hustru Maren Hansdatter
382-383.

*Disse 10
anetavler bar
Nils Rechter
fundet frem
til ved en
fjern
slægtnings
hjælp
på
landsarkivet
i Odense*

datter bar barnet, Anne Kirstine
gik hos. Peder Hansen Tømmer-
mand, Peder Hansen Kudsk og
Eschill Nielsen.

† 19. marts 1863 i Ørslev sogn.
Degravet 27. marts 1869.

Gift anden gang 26. marts 1834
med hjulmand Ole Nielsen i
hjulmandshuset på Snedinge
Mark.

Børn: Otto.

42. Smed **Carl Hansen Richter**, smed
i Fanehuset, Tjæreby sogn.

* 11. juni 1799 i Frederiksberg.
Døbt 24. juni 1799.

Faddere: Madame Römert, jom-
fru Reimann, Schræder, Lemha-
gen og Mourizen.

Konfirmeret 25. marts i Frede-
riksberg.

† 13. august 1857 i Fanehuset.
Død af astma.

Begravet 17. august 1857 på
Tjæreby kirkegård.

Viet 17. december 1826 i Sct.
Bendts kirke i Ringsted.

Forlovere: skovfoged Christen
Helm af (Kjærhauge) Kærehave,
og (?) Jensen af Ringsted.

Viet til

43. **Catrine Helm**.

* 12. juni 1803 i Ringsted.

Døbt 12. juni 1803 i Sct. Bendts
kirke i Ringsted.

Faddere: Johanne Nielsdatter
bar barnet, (?) Sørensdatter stod
hos. Skræder, husmand Helm,
husmand Bathofar, Jacob Noer.

† 16. januar 1863 i Tjæreby
sogn.

Begravet 23. januar.
Børn: Christiane, Juliane, So-
phie, Stine og Ida Emilie.

44. **Paul Nissen Schulz**, huslejer i
Over Åstrup, Åstrup sogn, Ha-
derslev amt.

* 23. maj 1781 i Simmersted
by, Magstrup sogn, Gram her-
red, Haderslev amt.

Døbt 23. maj 1781.
† 21. april 1836 i Over Åstrup,
Åstrup sogn.

Begravet 25. april 1836.

Trolovet 28. april 1807.

Viet 5. juni 1807 i Åstrup kirke,
Åstrup sogn.

Forlovere: Hans Hjorth og Erich
Nielsen, begge af Neder Åstrup.

Viet til

- sogn, Vester flakkebjerg herred,
 Sorø amt.
 Begravet 19. september.
 Viet 1784 i Davinde kirke til
- 81. Anna Margretha Knudsdatter.**
 Døbt 24. marts 1758 i Ringe
 sogn, Svendborg amt.
 † 1840 på Sjælland.
 Ærn: Søren, Hans, Johanne,
 Knud og Rasmus.
- 82. Dragon Anders Hansen,** dragon
 ved hr. Dorriens Esquadron i
 Odense.
 Viet ca. 1785 til
- 83. Maren Larsdatter.**
- 84. Johan Carl Richter,** Frederiks-
 berg.
 * ca. 1766.
 Konfirmeret 1781 i Frederiks-
 berg. Søn af væversvend på
 cancellisråd Collins fabrik **Johan
 Casper Richter og Ingeborg Ols-
 datter.**
 Trolovet 4. september 1796.
 Viet 3. oktober 1796.
 Forlovere: hr. Franch og hr.
 Georg Römer.
 Viet til
- 85. Christiane Bertelsdatter.**
 * 1767 i Frederiksberg.
 Døbt 10. marts.
 Faddere: Else Peersdatter, Ane
 Helwig Olsdatter, Birthe Ras-
 musdatter, Grethe Henningsdat-
 ter, Hans Steen, Friederich Sko-
 mager og Peer Hansen.
 Konfirmeret 1784 i Frederiks-
 berg.
 Datter af indsidder i Frederiks-
 berg **Bertel Hansen** og hustru
Juliana Wernersdatter.
- 86. Skovfoged Christen Frederiksen
 Helm,** Kjærhauge, Kærehave,
 Ringsted.
 * ca. 1767.
 † 1. juli 1833 i Ringsted.
 Begravet 5. juli 1833.
 Viet 10. juni 1802 til
- 87. Christiane Pedersdatter.**
 * 1773 i Ringsted.
 Døbt 5. december 1773.
 Faddere: Jacob Krag og sko-
 mager Brun. Søren Kleinsmeds
 kone bar barnet og Dorthe
 Nielsdatter stod hos.
 Datter af **Peder Hanskemager.**
- 45. Elisabeth Cathrine Christoffers-
 datter.**
 * i Neder Astrup.
 † efter 1836.
 Børn: Nis, **Erich,** Hanna og Anna
 Cathrine.
- 46. Tækkemand og husmand Povl
 Hansen Ringer,** Thorseng gods,
 Frørup sogn, Vindinge herred,
 Svendborg amt.
 * 1789 i Frørup sogn.
 Døbt 16. december 1789 i Frø-
 rup kirke.
 Faddere: Jørgen Pedersen og
 (?) Povelsen, gårdmænd i Frø-
 rup, Anders Ringer og Mette
 Christen Ringers.
 † 23. januar 1870 i Eggeslev-
 magle sogn, Sorø amt.
 Begravet 31. januar 1870.
 Viet 9. november 1816 i Frørup
 kirke til
- 47. Maren Isachsdatter.**
 * 1785 i Øksendrup sogn, Gud-
 me herred, Svendborg amt.
 Døbt 1. maj 1785 i Øksendrup.
 Faddere: Rasmus Christensen,
 Jens Rasmussen og Christen
 Rasmussen og Michel Hansens
 hustru. Anne Knuds (?) datter
 bar barnet.
 † på Sjælland efter 1845.
 Børn: tvillingerne Hans og Jo-
 hanne, Anders og **Karen.** (Må-
 ske flere.)
- 80. Landsværnemand, husfæster,
 major og væver Otte Adrian Sø-
 rensen.**
 Han rejste sammen med sine
 sønner Søren og Rasmus og sin
 kone samt Sørens kone til Sjæl-
 land i maj 1830.
 * 1762 i Sanderumgårds mølle,
 Davinde sogn, Odense amt.
 † 14. september 1830 i Venslev

88. **Nis Jørgensen**, fjerdepartsgårdmand i Simmersted by, Magstrup sogn, Gram herred, Haderslev amt.
Viet til
89. **Anna Paulsdatter**.
* ca. 1750.
† 21. august 1813 i Magstrup sogn, Gram herred.
Begravet 25. august 1813.
Datter af **Paul Michelsen** og hustru **Elisabeth**. i Grønnighøed.
92. **Hans Christensen Ringer**, husmand i Frørup, Svendborg amt.
Døbt 3. december 1752 i Frørup sogn, Vindinge herred, Svendborg amt.
† 22. november 1814 i Frørup sogn.
Trolovet 18. december 1873.
Viet 30. januar 1784 hos Johanne Ringer i Frørup.
Forlovere: Christen Ringer, Frørup, og Johan Larsen i Ørbæk.
Viet til
93. **Maren Larsdatter**.
Døbt 19. maj 1750 i Ellested sogn, Vindinge herred, Svendborg amt.
† 14. oktober 1816 i Frørup sogn.
94. **Isach Christensen**, husmand i Øksendrup.
Døbt 22. november 1739 i Øksendrup sogn.
† 3. oktober 1818 i Øksendrup sogn.
Begravet 7. oktober 1818.
Viet 10. oktober 1768 i Øksendrup kirke til
95. **Maren Christiansdatter**.
Døbt 2. juli 1748 i Frørup sogn.
† 29. november 1823 i Øksendrup sogn.
Begravet 4. december 1823.
160. **Møller og landbruger Søren Jensen**, møller på Sanderumgårds mølle i Davinde sogn. Han fæstede Sanderumgårds mølle den 23. maj 1738.
* 1711 i Kappendrup, Rolsted sogn, Odense amt.
Døbt 15. februar 1711 i Rolsted kirke.
† 1765 (før 15. april) i Davinde sogn.
Gift 1. gang med Kirsten Nielsdatter († 1749, før 7. april).
Trolovet 3. juni 1749.
Viet 14. juli 1749 i Stenløse kirke til
161. **Anna Hansdatter**.
Døbt 29. marts 1724 i Stenløse sogn, Svendborg amt.
† 1782 (før 3. juni) i Davinde sogn.
Gift 2. gang med Peder Andersen († 1780).
Børn: af 1. ægteskab: Jens, Maren, Adolph, Måthias og Otto.
Af 2. ægteskab: Bodil.
162. **Knud Andersen**, gårdfæster i Rynkeby, Ringe sogn, Svendborg amt.
* ca. 1725 i Ringe sogn. Søn af **Anders Knudsen**.
† 11. september 1792 på Ringe hospital.
Begravet 16. september 1792.
Trolovet 23. maj 1755.
Viet 27. juni 1755 i Ringe kirke til
163. **Johanne Larsdatter** af Rynkeby.
* ca. 1728.
† 22. oktober 1797 på Ringe hospital.
Begravet 23. oktober 1797.
184. **Christen Pedersen**, Frørup.
* ca. 1700.
Begravet 26. oktober 1776 i Frørup.
Viet 13. december 1751 i Frørup til

185. **Johanne Hansdatter (Ringer)**, Frørup.
 Døbt 13. juli 1732 i Frørup.
 † 2. maj 1811.
 Gift 2. gang med Hans Andersen.
186. **Lars Andersen**, Kullerup, Ellested sogn, Vindinge herred.
 Døbt 2. april 1713 i Ellested sogn.
 Begravet 28. april 1764 i Ellested sogn.
 Viet 29. november 1742 i Ellested kirke til
187. **Karen Hansdatter**, Kullerup.
 Døbt 30. juli 1713 i Ellested sogn.
 Begravet 22. november 1768 i Ellested sogn.
188. **Christen Raemussen**, Øksendrup.
 Begravet 14. januar 1753 i Øksendrup sogn.
 Viet ca. 1713 til
189. **Marie Jørgensdatter**.
 † efter 14. januar 1753.
190. **Christian Hansen**, Frørup.
 Døbt 10. juni 1714 i Frørup.
 Begravet 14. februar 1800 i Frørup sogn.
 Gift 2. gang med Karen Nielsdatter.
 Viet til
191. **Dorthe Hansdatter**.
 * ca. 1715.
 Begravet 4. marts 1750 i Frørup sogn.
320. **Jens Sørensen**, fæstet hus i Kappendrup, Rolsted sogn, der lå under Fraugdegård.
 * ca. 1674 i Ferritslev, Rolsted sogn, Odense amt.
 Begravet 28. april 1737 i Rolsted sogn.
 Gift 2. gang med Anna Larsdatter.
 Viet 29. november 1705 i Rolsted kirke til
321. **Maren Knudsdatter**, Ferritslev.
 * ca. 1694 i Ferritslev, Rolsted sogn.
 Begravet 9. maj 1732 i Rolsted sogn.
 Børn: Maren, Sidse, Søren, Mette Cathrine, Frantz og Poul.
322. **Hans Nielsen**, gårdmand i Volderslev, Stenløse sogn, Odense amt.
 Begravet 8. maj 1747 i Stenløse sogn.
 Gift 2. gang 12. december 1728 med Maren Christensdatter.
 Trolovet 1. juni 1710.
 Viet 12. oktober 1710 i Stenløse sogn til
323. **Karen Pedersdatter**.
 Døbt 9. maj 1686 i Stenløse sogn.
 Begravet 17. oktober 1728 i Stenløse sogn.
370. **Hans Pedersen Ringer**, Frørup.
 * ca. 1696.
 Begravet 27. marts 1776 i Frørup.
 Viet ca. 1728 i Frørup kirke til
371. **Maren Christensdatter**.
 Døbt 8. maj 1698.
 † 9. november 1758 i Frørup.
372. **Anders Johansen**, Lindeskov, Ellested sogn. Søn af Johan Hansen (* ca. 1625, beg. 23. december 1693 i Ellested sogn) og hustru Karen (* ca. 1639, beg. 21. marts 1705).
 Begravet 12. juni 1741 i Ellested.
 Viet ca. 1700 til
373. **(Hustruens navn ukendt)**.
 Begravet 31. juli 1740 i Ellested.
374. **Hans Jensen**, Kullerup, Ellested sogn. **(Hans moder * ca. 1649. Begravet 13. januar 1723.)**
 Begravet 13. marts 1735 i Ellested.
 Viet til
375. **(Hustruens navn ukendt)**.
 Begravet 16. april 1750 i Ellested sogn.
380. **Hans Christian**, Frørup.
 Gift 2. gang med Maren Pedersdatter.
 Viet ca. 1710 i Frørup til
381. **Maren Hansdatter**.
 * ca. 1682.
 Begravet 4. juli 1719 i Frørup.

640. **Søren Hansen**, gårdmand i Fer-
ritslev, Rolsted sogn.
* ca. 1633.
Begravet 4. oktober 1702 i Rol-
sted sogn.
Viet ca. 1670 til
641. **Maren Rasmusdatter**.
* ca. 1639.
Begravet 15. juli 1708 i Rolsted
sogn.
642. **Knud Poulsen**, gårdmand i Fer-
ritslev.
* ca. 1638.
Begravet 26. juli 1716 i Rolsted
sogn.
Viet 17. oktober i Aarslev kirke,
Vindinge herred, til
643. **Karen Hansdatter**.
* ca. 1649.
Begravet 25. april 1723 i Rolsted
sogn.
644. **Niels Madsen**, gårdmand i Vol-
derslev, Stenløse sogn.
* ca. 1639.
Begravet 22. marts 1695 i Sten-
løse sogn.
Viet 8. januar 1671 i Stenløse til
645. **Dorthe Ibsdatter**.
Begravet 27. maj 1719 i Sten-
løse sogn.
646. **Peder Christensen**, gårdmand i
Volderslev, Stenløse sogn.
* ca. 1648.
- Begravet 3. oktober 1728 i Sten-
løse sogn.
Viet 22. juli 1677 i Stenløse
kirke til
647. **Anna Rasmusdatter**.
* ca. 1651.
Begravet 4. august 1715 i Sten-
løse sogn.
Dørn: Rasmus, Karen, Anne
742. **Christen Marcussen**, Frørup.
* ca. 1656 i Frørup. Søn af
Marcus Christensen (* ca. 1626,
begr. 25. september 1710 i Frø-
rup) og hustru **Johanne Pouls-
datter** (* ca. 1631, beg. 11. fe-
bruar 1717 i Frørup).
Begravet 22. marts 1720 i Frø-
rup.
Fader til **Maren Christensdatter**,
nr. 371.
Gift 1. gang med Maren Chri-
stensdatter.
VIET
Viet 7. juli 1696 i Frørup til
743. **Anna Pellesdatter**, Frørup.
Døbt 9. marts 1673 i Frørup.
Datter af **Pelle Hansen** (* ca.
1626, beg. 16. januar 1711 i
Frørup) og hustru **Giertrud**.
Begravet 25. januar 1752 i Frø-
rup sogn.
Moder til **Maren Christensdat-
ter**, nr. 371.

Stil DAG OG NAT

skrevet i 1911

I seks dage skabte Gud al ting, og på den syvende dag hvilede han, derfor kaldes den også hviledag. Om morgenen, når solen står op, og den sender sine gyldne stråler ud over landskaberne, da hører man hanernes galen, der forkynder, at nu er det tid at stå op. Inde i sengen vågner den lille pige med et glad smil på læben, da hun ser solens milde stråler titte ind af ruden. Nu iler hun ind i stuen, hvor hendes moder hilser hende med et glad: »God morgen«. Ude på marken ser man folk begynde deres arbejde, og på vejene ruller mælkevoгне og arbejdsvoagne af sted i rask trav. Inde fra skoven hører man et enkelt lille pip, som bliver efterfulgt af flere, og snart genlyder skoven af fugle-sang, der priser sollyset. Det er allerede langt op på formiddagen, og man kan mærke, at det vil blive varmt. Klokkeren tolv er det middag, og nu kommer alle hjem for at tage sig en middagslur. Henad aften er det ikke så varmt, thi da begynder solen at dale. Snart synker den luerød ned og går bort til fjernere lande. Fuglesangen forstummer nu, og hver lille fugl søger hjem til sin rede for at gå til ro. Nu er natten begyndt, og hører ugens skrig og nattergalens klare triller; mens månen titter ind mellem grenene. Når natten rigtig er brudt frem, hører man nogle mærke-lige lyde inde fra skoven, de fremkommer ved nattevindens sagte susen mellem træerne. Nu kan man atter i øst skimte et rødtligt skær, og ha-nernes galen forkynder, at det nu atter er morgen.

Julie Sørensen, Basnæs, den 15. maj 1911.

VÆVER OTTE ADRIAN SØRENSEN

(fortsat fra forsiden)

Der var flere børn i ægteskabet, yderligere to sønner, Knud og Hans, samt en datter Johanne, muligvis har der været endnu flere børn.

Søren, der var den ældste, blev bedstefar til hjulmand og biavler Chr. Sørensen, Basnæs.

Rasmus, den yngste, har haft den interessanteste skæbne, idet han nåede at blive en af de første fra almuen, der blev indvalgt i rigsdagen, valgt med 379 personlige stemmer mod 210 for hans nærmeste modkandidat, en proprietær Amundsen, han blev valgt i Fredericia ved folketingsvalget i 1849, hvortil han flyttede få år forinden, fordi Fredericia var en af de få fristeder, hvor anderledes religiøst tænkende frit kunne leve. Han blev da også en af forkæmperne for religionsfriheden i Danmark, der endelig blev nedfældet og stadfæstet i grundloven i 1849. Rasmus Ottesen var i Folketinget fra ca. 1849 til ca. 1854. I sin folketingsperiode var han med til mange lovforslag af vidtrækkende betydning, hvor man bl. a. kan nævne afløsning af hoveri på gårde, krigsskadeserstatninger, lov om indgåelse af ægteskab udenfor de anerkendte trosamfund, fæstes overgang til selvejendom, jordejendommens udstykning og sammenlægning, helligdagslov, Kongeriget Danmarks Grundlov, religionsfrihedslov m. m.

Pastor Peter Rørdam har i sin dagbog skildret Rasmus Ottesen således:

»Rasmus Ottesen er smuk, veltalende, forstandig, fuld af vittighed, har blå øjne og brunt hår, som falder godt omkring det runde hoved. Han er anden gang enke-mand, skønt kun 34 år; sidste gang var han gift med en præstedatter, hvad der gjorde, at han fik sin gård indrettet mere smagfuldt, og sine blå klæder finere og mere sirligt end alle de øvrige bønder – skønt snittet er, som bønderne bruger det – så at han også i det ydre forråder en højere rang. Fra sin ungdom, jeg tror 18 år, har han været opvakt og er bleven det ved forsamlinger. Indtil da havde han levet strengt lige fra barndommen, efter loven, stræbt af al magt at holde budene og var derved, da han så, det var umuligt, altid bedrøvet i hjertet, hvorvel han ved sin munterhed og gode lune var alle menneskers yndling. Da han var 20 år, blev han en af de troende fynboer. »Øvrigheden«, sagde han, »kalder os altid Kertemindesekten, men jeg har bestandig sagt, at vi skal kaldes en sekt, da må det være de Nazaræers sekt, thi endnu har aldrig enten den verdslige eller den gejstlige øvrighed kunnet påpege et eneste punkt, hvori vi var forskellige fra de kristne fædre, kun dette var vor lyst at føre troen med os ind i livet, og at den skulle ledsage os fra morgen til aften. Vi stod op, mens det øvrige hus sov, og da vi sang og bad og prædikede, om hvad der

bevægede hjertet, bad de os holde mund, da vi forstyrrede dem, og de blev meget vrede, fordi vi fornøjede os ved livet.-

Endvidere skrives der om Rasmus Ottesen:

Ottesen er såre oplyst i bibelen og i Danmarks historie og poesien, og lever i bedste forståelse med sin sognepræst.

Mens han endnu boede i Sorø amt, giftede han sig tredje gang, den 29. oktober 1839, med pigen Marie Nielsdatter fra Furendal, hun havde tjent ham de sidste 10 år og var 14 år yngre end Ottesen. De havde 4 børn sammen, hvoraf den ældste blev inspektør på kysthospitalet på Rønæs, og den yngste blev en kendt læge i København.

Under belejringen af Fredericia udmærkede Rasmus Ottesen sig og modtog et smukt sølvbæger, der gik i arv til sønnesønnen, skuespilleren Rasmus Ottesen, der altså bar bedetefaderens navn.

Otte Adrian Sørensen fik ikke lang tid på Sjælland, han døde 3 måneder efter at være flyttet hertil. I folketællingen fra 1801 tituleredes han som landværnemand, major, husfæster og væver, en alsidig mand, hvis indsigt og klogskab har påvirket sønnerne, Rasmus, der var landmand og senere blev gårdejer og folketingsmand, og Søren, der var hjulmand, begge disse blev agtede borgere i vort land.

Søren og hans kone Anna Katrine Andersdatter (en dragondatter fra

Odense) havde bosat sig i Ørsløv (Snedinge mark). Søren levede kun kort, bare tre år her, han døde som selvstændig hjulmand og husmand. Ca. et år efter giftede hans enke sig igen med Ole Nielsen. Søren og Annas søn Otto blev smed og kom som smedesvend til Fanehuset hos Carl Hansen Richter og Catrine Helm. I 1858 giftede Otto sig med Carl og Catrines datter, Ida Emilie Richter.

Otto Sørensen var en dygtig smedemester. I 1918, da han blev 90 år, skrev Sorø Amtstidende om ham:

-Torsdag den 23. ds. fylder smed Sørensen, Fanehuset, 90 år. Han overtog i sin tid smedien efter sin svigerfader, og har boet der uafbrudt i 61 år. Sørensen har været kendt som en særlig dygtig beslag-smed, og i sin tid lod kammerherre Scavenius sine væddeløbsheste sende fra København her ud til Sørensen, når de skulle have -nyt fodtøj-.

Den gamle mand har altid været en trofast højremand og en i ordets bedste forstand god dansk mand. I 1849 lå han som soldat i Ditmarsken, men kom ikke til at deltage i krigen.-

Arne Rechter.

Litteraturliste:

Vækkelsesernes frembrud i Danmark. De fynske og de sjællandske vækkelsær. Bind II og III. 1964.

Knud Banning: Degnekristne. 1958.

Bavnen. 1927. 4. årg.

Historisk årbog for Sorø amt 1923.

C. P. Corneliussen: Omkring en fynsk bonde.

IDA OG CHRISTIAN I SDR. BJERGE FORTÆLLER LIDT OM DERES LIV TIL IDA FANEHUS

I 1909 flyttede Idas mor og far til Basnæs, og i 1910 blev hun konfirmeret og dermed så »stor«, at hun skulle ud at tjene. Den første plads var i Sdr. Bjerger hos husejerske Karen Nielsen, hvis hus endnu ligger over for malerforretningen i Sdr. Bjerger.

Derfra fik Ida plads i Hyllested hos Møller Teilmann i et år. Senere gik turen til Merløsegård, hvor hun var stuepigeelev. Ida har jo nok altid haft fart på og kunnet rubbe sig, hvilket følgende lille bemærkning, som har fæstnet sig i erindringerne, tyder på. Det var inspektøren, som skulle have sagt: »Ida render, så hun vælter stole og borde.« – Han kom ikke til at mangle svar. Ida replicerede: »Ja, og De render, som De skulle efter jordermoder!«

Senere, i 1913, flyttede Ida til godset Urup ved Horsens, som ejedes af godsejer Rieffestahl. Der var hun stuepige indtil 1. maj 1915, hvilket fremgår af en meget fin anbefaling fra fru Kamma Rieffestahl.

Efter 1 ½ år her blev Ida kammerjomfru hos kammerherreinde Howden Rønnenkamp på Næsbyholm. Også herfra foreligger en meget smuk anbefaling, og ingen af os vil være i tvivl om, at den ikke stemmer, for vi kender jo vores flittige og ferme faster og moster. – Men lønnen her var knap så fin som titlen og anbefalingen, kun 25 kr. om måneden. Hun supplerede dog sine indtægter ved at sy en

bluse for en dame af og til, hvilket hun fik en femmer for.

Efter 3 år i denne plads kom Ida til en oberstløjtnant Grul i København i 7 måneder. – Hun ville gerne noget andet, og tog derfor hjem til Basnæs, hvorfra hun forsøgte at få et værelse. Det var hendes mening, at hun ville sy for folk. – Men her kom en maler i vejen med en ring, og så endte turen på Fyn. Vi har dog grund til at tro, at de to har lært hinanden at kende allerede det første år i Sdr. Bjerger og har uddybet bekendtskabet sidenhen.

Christian fortæller da også om sine oplevelser som ung svend, da han var med til at restaurere godset »Løndal« ved Brødstrup i 8 måneder i 1913. Fruen var søster til Tietgen og gift med konferenceråd Jørgensen.

Christians mester var fra Slagelse, og det var så vidt vides hans læremester. Han beskæftigede sig mest med at rejse rundt på herregårde og lignende. Der blev udført meget fint og grundigt malerarbejde, og svendene fik en god løn. Tariffen var 48 øre i timen, men de fik 62 øre i timen. Hvert værelse på »Løndal« kom i gennemsnit til at koste 2000 kroner. Christian husker især nogle stole, som blev restaureret efter alle kunstens regler. Arkitekten er på et tidspunkt kommet med en bemærkning om at »Nu må De ikke være for hård med de stole!«

Men tilbage til Fyn, hvor de unge nygifte bosatte sig efter i nogen tid

at have ledt efter et sted at begynde. De søgte lejlighed i Kalundborg, men fik øje på en annonce om en malerforretning i Vester Aaby, som var gået ned. Den købte de og fik efterhånden oparbejdet en god forretning. I den første tid blev de set an, men siden accepteret. Her kom Tove til verden efter flere års ægteskab, og for Christian var tiden på Fyn den lykkeligste i hans liv. – Men, Ida havde en slags hjemvé.

Da Christians fader, som var maler i Sdr. Bjerge, døde, tog de »hjem«. Christian havde ikke boet hjemme fra 1915 til 1941, og det var hans mening at bosætte sig der for bestandig, men der kom den ene og den anden og ville have malet, og før de fik bestemt sig, var forretningen der. Det blev en god og blomstrende forretning, og der blev bygget nyt stort hus og værksted, og nu var det ham, som godsær og herregårde havde brug for med den gode uddannelse, han havde bag sig.

I de seneste år har Christian ikke været så rask på grund af en galdeblærelidelse, men når helbredet har tilladt det, har han arbejdet på Holsteinsborg, hvor han har været beskæftiget med at restaurere møbler og værelser efter de gode, gedigne metoder, som han fik lært hos mesteren i Slagelse.

Christian har altid selv ført regnskab, men Ida reviderer, for hun vil vide, hvordan sagerne står.

Deres dag begynder tidligt, mor-

genmaden står på bordet kl. 6, midt dagen kl. 11, kaffen kl. 14 og aftensmaden kl. 17, og ind imellem bruger Ida flittigt sine kniplepinde, som hun er en ren mester til at håndtere, eller også finder man hende i den store have med et væld af smukke vækster.

Idas hørelse har aldrig været normal, men sin mors stemme kunne hun altid høre, og ved hjælp af høreapparat kan hun også passe telefonen, når man bare taler klart.

Tove med mand og to børn kommer regelmæssigt på besøg og laver lidt mere liv i huset.

Vi havde den glæde at få lov at bo hos Ida og Christian ved slægtsfesten i 1964, det var en dejlig oplevelse for os, ikke mindt for min malermand at tale med en ældre kolega og høre om gamle dage indenfor malerfaget. Vi håber at få lov at gentage besøget ved en senere lejlighed.

Det er en ringe mand, som ikke har slægtminder – og en ringe slægt, som ikke efterlader sig sådanne. Men den mand og den slægt er endnu ringere, som ikke vil værne om sine minder, så de kan gå videre til børn og børnebørn – slægt efter slægt.

J. C. Christensen.

*Af
Ida Richter
Gydesen,
Hyrup
pr. Stouby*

